

Vrijdag 31 juli - Transmongolië-express.

Vandaag rijden we door Siberië. Het landschap verschilt veel met dat van de vorige dagen. Tot mijn verrassing zijn grote delen langs de spoorweg dichtbevolkt. Dit zal wel komen doordat de spoorweg de enige verbinding met de 'buitenwereld' vormt. De meeste huisjes zijn van hout en zien er van de buitenkant slecht onderhouden uit. De wegen zijn onverhard en vol kuilen die vol water staan. Blijkbaar heeft het dus nog maar pas geleden flink geregend. Het leven in deze streek moet vooral in de winter erg hard zijn voor de bevolking. Overdag komen we langs veel rangeerterreinen met talloze locomotieven en goederenwagens. De spoorlijn is hier voor de mensen letterlijk de levensader.

Tijdens één van de tussenstops kopen we ons avondeten bij elkaar. De sfeer in onze coupé is nu zo goed dat we al het voedsel onderling delen. Met de cappuccino kan ik vooral Rainer een

groot plezier doen, terwijl Monica vooral dol is op de paté en de gekochte yoghurt. Deze laatste blijkt zelfs van de Campina uit Nederland te komen. Omdat ik zo vaak yoghurt koop en nog veel van mijn meegebrachte voedselvoorraad over heb, stellen ze voor dat ik morgen verkleed als Russisch vrouwtje op het perron ga staan en mijn voedsel probeer te verkopen. Zij denken dat vooral de zakjes cappuccino en de camembert in blik zeer gewild zullen zijn bij de overige treinreizigers. Één van de koeken die we kopen lijkt op een platgeslagen oliebol, die van binnen is gevuld met overheerlijke jam. Op het moment dat op het perron de klandizie uit onze trein wat afneemt, omdat iedereen gekocht heeft wat hij nodig denkt te hebben, en er aan de andere zijde van het perron een trein arriveert, draaien alle Russische verkoopsters

zich als op commando om en storten zich met volle overgave op deze nieuwe klanten.

Opvallend is dat er slechts weinig treinreizigers proberen af te dingen bij de Russische verkoopsters. Waarschijnlijk zien velen van hen dat het leven hier zeer hard is en zijn ze bereid de prijzen te betalen die er voor gevraagd worden. Alleen geïmporteerde goederen als yoghurt zijn wat duurder dan normaal, maar de verse groente, fruit en broden zijn niet duur. Bovendien is de kwaliteit uitstekend.

Na het eten doen we in de gang enkele gymnastische oefeningen. Na deze lichamelijke inspanning spelen Rainer en ik een potje backgammon (dat ik overigens verlies) en vervolgens dwingt Monica Rainer tegen mij een partijtje schaak te spelen. Omdat hij echter alleen de regels kent en niet graag verliest, houden we het na twee zetten al voor gezien en kletsen we de hele avond voornamelijk over sport.

